

Auteur(s):	Jo Van Hecke (red.)
Titel:	Internet als methodiek in de jeugdzorg Een extra taal
Uitgeverij:	Garant
Plaats:	Antwerpen/Apeldoorn
Jaar:	2012
Pagina's:	136
ISBN-13:	9789044128420

Tegenwoordig hoor je veel negatieve klanken over het Internet. Internet is een (te) gevaarlijk medium voor kinderen en jongeren, verspreidt onjuiste informatie, is onoverzichtelijk ... en ga zo maar door. Helaas is dat een te voor de hand liggende rationalisatie van het onderliggende en echte probleem. Het Internet is op zich noch goed, noch slecht. Het zijn de gebruikers die bepalen welke kant het op gaat. Dit boek bewijst dat het zeker ook de goede kant op kan gaan. Meer nog, het toont aan hoe het als een methodiek in de jeugdzorg kan gebruikt worden.

In het eerste hoofdstuk schetst het boek de hoge vlucht die het internetgebruik genomen heeft en de zeer nadrukkelijke plaats die de sociale netwerksites daarin innemen. Als vanzelf komt het uit op het feit dat de jongeren van vandaag hier heel intensief van gebruik maken. De vraag of de jeugdzorg dan ook moet zijn waar de jongeren zijn, beantwoordt het dan ook met een volmondig 'ja'.

Het tweede hoofdstuk staat helemaal in het teken van mediawijsheid en nettiquette. Met mediawijsheid, of zoals men het ook noemt: mediageletterdheid, bedoelt men dat iemand in staat is om zich actief, bewust en kritisch te bewegen in een gemediatiseerde wereld, hier meer concreet het Internet. Met nettiquette bedoelt men het geheel van (ongeschreven) gedragsregels om op het Internet met elkaar te communiceren. Dit hoofdstuk geeft voor beide facetten de nodige tips en suggesties en sluit af met een meer 'gespecialiseerde' nettiquette voor hulpverleners in een begeleidingssituatie.

In het derde hoofdstuk maakt men er werk van om de schroom van de hulpverlener tegenover dit nieuwe medium weg te werken. In het kort komt het er op neer dat men de hulpverlener vraagt om zijn 'offline'-competenties ook 'online' in te zetten.

In het vierde hoofdstuk krijgt de lezer een heuse implementatiestrategie voor de eigen organisatie aangereikt. Men neemt hem bij de hand en loodst hem door de verschillende stappen van een geslaagd invoeringstraject. Het vijfde hoofdstuk sluit hier zeer nauw bij aan. Het introduceert zeventien online-methodieken waarbij men altijd uitgaat van de door de hulpverlener goed gekende analoge offline-methodieken. Daarbij draagt men er zorg voor om deze online-methodieken realistisch voor te stellen en niet te idealiseren: ook eventuele nadelen en valkuilen komen aan bod.

Verplichte literatuur voor iedereen die eraan denkt met online hulpverlening te starten.

[2012-12-16]